

РЕШЕНИЕ

№ 12749

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **12856** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-чл.207 от АПК.

Предявен е иск с правна квалификация чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на А. К. М. срещу Столична община, с която е предявен осъдителен иск за заплащане на сумата от 155,00 /сто петдесет и пет/ лева, заедно със законната лихва, считано от 14.11.2023г. до окончателното изплащане.

В обстоятелствената част на исковата молба се излагат следните релевантни за спора твърдения:

Ищцата посочва, че срещу нея е било издадено НП № 267236/25.03.2016г., с което ѝ е наложена глоба в размер на 100,00 /сто/ лева. Преди това наказателно постановление да влезе в сила, Столична община е пристъпила към принудително изпълнение, като е било образувано изп. дело № 20198490401376 по описа на ЧСИ А. П.. На 19.02.2020г. по сметката на ЧСИ са били преведени сумите от 100,00 /сто/ лева-главница и 155,00 лева- разноски по изпълнението. Ищцата излага, че е обжалвала издаденото НП, като с влязло в сила решение № 20027595/05.04.2022г. по нахд № 2577/2020г. на СРС, НО, 16 състав, това наказателно постановление е било отменено.

Навежда се довод, че действията на Столична община по пристъпване към принудително изпълнение преди влизане в сила на НП, осъществяват фактическия състав на непозволено увреждане за сумата от 155,00 /сто петдесет и пет/ лева, която е била платена, като разноски по изп. дело № 20198490401376 по описа на ЧСИ А. П..

В проведеното открито съдебно заседание ищцата А. К. М., чрез своя процесуален представител адв. А. К., поддържа предявения иск и моли за неговото уважаване. Формулирано е искане за възстановяване на направените по делото разноски в размер на сумата от 450, 00 лева.

Ответникът – Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. Д. Ц. е депозирал

писмен отговор по чл.131 ГПК.

Твърди, че действията по изп. дело № 20198490401376 по събиране на наложената глоба са били предприети законосъобразно и преди да е изтекла погасителната давност. Изпълнителната давност по смисъла на чл. 82, ал. 1 ЗАНН и погасителната давност по чл. 110 ЗЗД били два напълно различни института, уреждащи различни по своя характер правоотношения.

Изпълнителната давност, като административнонаказателен институт, чиято основна цел не била пряко свързана е обстоятелството дали съществува вземане на държавата/общината спрямо нарушителя, а дали наложеното на нарушителя наказание все още подлежи на изпълнение. Погасителната давност, като гражданскоправен институт целял да санкционира бездействието на кредитора, който през определен период от време не е предприел никакви мерки за събиране на вземането, като го лиши от възможността да иска защита на правото си по съдебен ред. Изтичането на погасителната давност не преклудирало правото на кредитора, което продължавало да съществува, но той вече бил лишен от възможността да събере вземането си принудително. Позовава се и на разпоредбата на чл.118 ЗЗД.

Ищцата не оспорвала, че действително е извършила административно нарушение, както и, че не се е възползвала от възможността да заплати минималната санкция, в тридневен срок от датата на съставянето на акта, а е разчитала, че глобата няма да бъде събрана, тоест няма да бъдат предприети никакви действия, в това число и принудителни такива. Ответникът посочва, че дори в случай, на отпадането на възможността за принудително събиране на дължимите суми, самото задължение продължавало да съществува. Правомощие на Столична община било, да прецени, дали дадено публично задължение подлежи на заличаване поради изтекла абсолютна давност, като в конкретния случай, не ставало въпрос за подобна хипотеза.

По тези съображения, ответникът моли да се постанови решение, с което да бъде отхвърлен изцяло, поради неоснователност и недоказаност предявения осъдителен иск, както и да се присъдят направените разноски.

Заклучението на прокурора от Софийска градска прокуратура е, че исковата претенция е основателна и следва да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след извършена преценка поотделно и в съвкупност на събраните писмени доказателства, доводите и становищата на страните по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

С наказателно постановление № 267236/25.03.2016г., издадено от зам. кмета на Столична община, за извършено нарушение по чл.18, т.1 и чл.35, ал.1 във вр. чл.34, ал.3 от НРУПОГТТСО, на А. К. М. е била наложена глоба в размер на сумата от 100, 00 /сто/ лева на основание чл.35, ал.7, т.1 от НРУПОГТТСО.

С решение № 20027595/05.04.2022г., постановено по нахд № 2577/2020г. на Софийски районен съд, 16 състав, това наказателно постановление е било отменено. Решението е влязло в законна сила на 26.05.2022г.

С писмо изх. № СОА19-ДИ11-4346/01.10.2019г. на зам. кмета на Столична община, е било възложено на ЧСИ А. П., образуването на изпълнително производство срещу А. К. М. и събирането на вземането от 100, 00 /сто/ лева.

На 17.10.2019г. е било образувано изп. дело № 20198490401376 по описа на ЧСИ А. П., рег. № 849 в КЧСИ.

До длъжника А. К. М. е била изпратена покана за доброволно изпълнение изх. № 10136/06.11.2019г., която ѝ е била връчена на 29.01.2020г.

Приложен е протокол от 24.02.2020г. за извършено погасяване на дълга от 100, 00 /сто/ лева, както и заплатена сума за разноски по изпълнението от 179, 00 лева.

Видно от фактура № 32800/24.02.2020г., издадена от ЧСИ А. П., А. К. М. е заплатила разноски по изп. дело № 20198490401376 в общ размер на сумата от 174, 00 лева.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, обосновава следните правни изводи :

Предявеният иск е процесуално допустим, като подаден от страна, която има правен интерес от водене на настоящото производство, а ответникът е пасивно легитимиран по претенцията съгласно чл.205, ал.1 АПК. След като са въведени твърдения за причинени вреди на ищеца, които са във връзка с действие на административен орган, е налице спор по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, който е подсъден на Административен съд София-град / в т. см. е определение № 66/20.12.2024г. по дело № 57/2024г. на смесен състав от съдии от ВКС и ВАС на РБ/.

Отговорността по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по своя характер е обективна, т.е. не е необходимо наличие на вина. Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините носят отговорност за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който се поражда правото на обезщетение, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Пасивно легитимиран ответник срещу когото следва да се предяви иска за обезщетение, съгласно чл. 205 от АПК е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Под „орган” и по смисъла на § 1, т.1 ДР на АПК се има предвид този държавен орган, чиито длъжностни лица със своите действия и/или бездействия са причинили вреди на граждани. Ето защо, Столична община, като юридическо лице се явява надлежния ответник по предявения иск с квалификация чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ищцата А. К. М. извежда своята претенция за обезвреда от твърдението, че ответникът е иницирал срещу нея изпълнително производство, преди наказателно постановление № 267236/25.03.2016г. на зам. кмета на Столична община да влезе в сила.

От визираните по-горе предпоставки по чл.1 от ЗОДОВ могат да се изведат две хипотези на ангажиране на отговорността за вреди в резултат на административна дейност – причинени от незаконен акт /който от своя страна би могъл да бъде унищожаван или нищожен/, както и от незаконно действие или бездействие на орган или длъжностно лице. При претендиране на вреди от незаконосъобразен административен акт, исковата претенция е допустима след отмяната му по съдебен ред или при едновременно предявяване на иска с оспорването на административния акт (чл.204, ал.1 и ал.2 от АПК). В случаите, когато вредите са причинени от незаконосъобразно действие или бездействие, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение (чл. 204, ал.4 АПК). В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване всички очертани дотук условия, правопораждащи правото по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Съгласно чл. 163, ал. 1 и ал. 3 ДОПК, публичните вземания се събират по реда на ДОПК, от публичните изпълнители при Националната агенция за приходите, освен ако в закон е предвидено друго. В конкретния случай вискателят – Столична община се е възползвал от предвиденото изключение с разпоредбата на чл. 163, ал. 1 ДОПК, като е възложил изпълнението на частен

съдебен изпълнител А. П., рег. № 849 в КЧСИ по реда на чл. 2, ал. 3 от Закона за частните съдебни изпълнители /ЗЧСИ/, но при отсъствие на основания за приложение на тази законова възможност.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 3 ЗЧСИ, органите, компетентни да установяват публични вземания, може да възложат тяхното събиране на един или повече частни съдебни изпълнители. Касае се за събиране на публично вземане по чл. 162, ал. 2, т. 7 от ДОПК - глоба по наказателно постановление. Според чл. 209, ал. 2, т. 5 ДОПК, принудително изпълнение се предприема въз основа на влязло в сила наказателно постановление. Ответникът е бил длъжен да провери дали наказателното постановление е влязло в законна сила преди да инициира производство пред ЧСИ по събиране дължимата сума от 100, 00 /сто/ лева. Предприети са действия по привеждането му в изпълнение, преди то да е влязло в сила съгласно чл. 64 ЗАНН, в нарушение на чл. 74 ЗАНН, чрез възлагането за събиране на частен съдебен изпълнител. Посочените действия са незаконосъобразни, защото противоречат на императивните нормативни изисквания. Столична община не е следвало да започва принудително изпълнение, преди наказателно постановление № 267236/25.03.2016г. да влезе в законна сила, тоест тези действия са извършени в нарушение на служебни задължения.

В този смисъл, възлагането на изпълнението по реда на чл. 2, ал. 3 ЗЧСИ с писмо изх. № СОА19-ДИ11-4346/01.10.2019 г. на зам. кмета на Столична община, е действие, което не е основано на закона. П. от това е, че срещу А. К. М. е било образувано изпълнително производство за принудително събиране на наложената глоба, в рамките на което са й възложени разносните по изпълнението. Макар таксите и разносните, да се определят по реда на Тарифа за таксите и разносните към ЗЧСИ и чл.78 от ЗЧСИ, в случая те са били недължими, доколкото изпълнително производство е възложено в нарушение на закона. Или, към дата- 01.10.2019г., респ. 17.10.2019г. не са били налице основания за образуване на производство за принудителното изпълнение на вземането по наказателно постановление № 267236/25.03.2016г., защото същото не е влязло в законна сила.

Отговорността, която се реализира по ЗОДОВ е резултат от незаконосъобразно осъществяване на публични функции-административни и правозащитни от органите на държавата, общините и съдебната власт. Спазването на законността и защитата на правопорядъка, като израз на принципа на върховенството на закона, е задължение на всички длъжностни лица и органи на публичната власт.

На второ място, освен незаконосъобразността на действието, за наличието на непозволено увреждане, следва да се установи настъпила вреда, която е в пряка причинна връзка с деянието. В процеса се доказва, че в патримониума на ищеца са настъпили имуществени вреди.

Субективното право на обезщетение възниква само, ако претърпените загуби или пропуснати ползи са непосредствена последица от незаконосъобразния акт на административен орган. В настоящият казус такава пряка и непосредствена причинна връзка съществува.

Съгласно чл.4 ЗОДОВ, дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Съгласно теорията и съдебната практика, "пряка и непосредствена" е тази вреда, която следва закономерно от твърдяната незаконосъобразна административна дейност, по силата на безусловно необходимата причинно - следствена връзка, която съществува между тях. Пряка последица означава директно въздействие върху правната сфера на увредения, т. е. увреденото лице не би претърпяло вредите, ако административният орган или длъжностните лица бяха действали съобразно закона. Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Освен преки, вредите следва да бъдат и

непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. Видно от приложената по изп. дело № 20198490401376, фактура № 32800/24.02.2020г., общият размер на заплатените от А. К. М. такси в производството възлизат на стойност от 174, 00 лева. Доколкото исковата претенция е заявена само за сумата от 155, 00 лева, то следва да бъде уважена до този размер. Сумата от 155, 00 лева е дължима, заедно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба-14.11.2023 г., до окончателното ѝ изплащане.

В заключение, доказани са всички предпоставки за ангажиране на отговорността на Столична община на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, настъпили от незаконосъобразно действие на ответника.

При този изход на спора в полза на ищеца следва да се присъдят разноските, които представляват заплатени адвокатски хонорар за осъществено процесуално представителство от адв. А. К. в размер на 400, 00 лева и държавна такса от 50, 00 лева.

Мотивиран от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Столична община с адрес: [населено място], [улица] да заплати на А. К. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 155, 00 /сто петдесет и пет/ лева, заедно със законната лихва, считано от 14.11.2023г. до окончателното изплащане, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

ОСЪЖДА Столична община с адрес: [населено място], [улица] да заплати на А. К. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 450,00 /четиристотин и петдесет/ лева, на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от акта да се връчи на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия: